

Sygn. akt I Ca 214/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	Janusz Wyszyński
Sędziowie:	Włodzimierz Wójcicki Andrzej Kordowski (spr.)
Protokolant:	Beata Jagielska

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2013 r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko J. B.

skargi o wznowienie postępowania w sprawie I Nc 33/12 Sądu Rejonowego w Grajewie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Łomży

z dnia 7 czerwca 2013 r., sygn. akt VIII C 113/13

I. apelację oddala;

II. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w W. na rzecz pozwanej J. B. kwotę 300

złotych tytułem zwrotu kosztów za drugą instancję.

I Ca 214/13

UZASADNIENIE

J. B. wniosła o wznowienie postępowania zakończonego wydaniem prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Grajewie z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie I Nc 33/12 oraz oddalenie powództwa.

W treści skargi podała, że Sąd Rejonowy w Grajewie prowadząc postępowanie w sprawie I Nc 33/12 nie dołożył wszelkich starań, aby ustalić jej aktualny adres zamieszkania. Twierdziła, że od 2006 r. zameldowana jest pod adresem w G. przy ulicy (...). Powód posiadał zaś jej aktualny adres zamieszkania, o czym świadczy właściwie skierowane wezwanie do zapłaty z dnia 21 listopada 2011 r., jeszcze przed wniesieniem pozwu. Korespondencja została bowiem skierowana na adres (...) w G., przy czym powód ww. adresu nie wskazał w złożonym pozwie. Tym samym - zdaniem skarżącej - postępowanie zakończone wydaniem prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Grajewie z dnia 15 lutego 2012 r. dotknięte jest nieważnością, gdyż nastąpiło naruszenie prawa w kwestii doręczenia jej pism.

Jednocześnie skarżąca podała, że o wydanym prawomocnym nakazie zapłaty dowiedziała się w momencie otrzymania zawiadomienia o wszczęciu egzekucji przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Grajewie z dnia 10 lipca 2012 r. Skarżąca podniosła także zarzut przedawnienia.

Powód (...) Sp. z o.o. nie zajął stanowiska w niniejszej sprawie.

Wyrokiem z dnia 7 czerwca 2013 r. w sprawie VIII C 113/13 Sąd Rejonowy w Łomży VIII Zamiejscowy Wydział Cywilny w G. wznowił postępowanie w sprawie I Nc 33/12 Sądu Rejonowego w Grajewie, uchylił nakaz zapłaty z dnia 15 lutego 2012 r. i oddalił powództwo.

Sąd Rejonowy uznał, że skarżąca wykazała przesłanki zawarte w art. 407§ 1 k.p.c. dot. terminu złożenia skargi. Skarga o wznowienie postępowania w sprawie I Nc 33/12 została złożona w terminie wskazanym w tym przepisie. Zawiadomienie o wszczęciu egzekucji zostało sporządzone w dniu 10.07.2012 r., zaś skarga została wniesiona 31.07.2012 r.

Zdaniem Sądu I instancji wskutek naruszenia przepisów prawa skarżąca była pozbawiona możliwości działania w sprawie I Nc 33/12. W ocenie tego Sądu nie ulega wątpliwości, iż adres wskazany w pozwie był niewłaściwy, zaś dekretacja z dnia 23.03.2012 r. dot. pozostawienia odpisu nakazu zapłaty wraz z załącznikami i pouczeniem, w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia - błędna. Tym samym zaistniały przyczyny wznowienia postępowania - art. 401 pkt 2 k.p.c.

Rozpatrując sprawę merytorycznie Sąd Rejonowy uznał zarzut przedawnienia zgłoszony przez pozwaną za zasadny. Wskazał, że termin wymagalności należności dochodzonych w niniejszym procesie związanych z nieopłaceniem dwóch rat czesnego w Wyższej Szkole (...) w W. przypadał na dzień 13.02.2000 r. i 12.11.1999 r. a więc są to roszczenia przedawnione.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł powód. Zaskarżając wyrok w całości zarzucił mu:

1. naruszenie art. 399§1 kpc w zw. z art. 412 §2 kpc poprzez uwzględnienie skargi o wznowienie postępowania w sytuacji, w której pozwanej przysługiwały zwyczajne środki zaskarżenia;
2. naruszenie art. 401 pkt 2 kpc oraz art. 328§2 kpc poprzez niewskazanie przez pozwaną w skardze o wznowienie postępowania przepisów prawa wskutek, których została ona pozbawiona możliwości działania w postępowaniu, przez co należy uznać, że wskazana podstawa wznowienia jest wadliwa i niepełna;
3. naruszenie art. 407§1 kpc poprzez niewykazanie przez pozwaną i błędne obliczenie przez Sąd, że pozwana skargę o wznowienie złożyła w przepisany terminie.

Wskazując na powyższe podstawy skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 1760 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd Okręgowy w pełni podzielił ustalenia faktyczne i prawne poczynione w niniejszej sprawie przez Sąd Rejonowy i przyjął je za własne. Zarzuty podniesione w środku odwoławczym stanowią dowolną polemikę z tym rozstrzygnięciem i dlatego nie mogą odnieść oczekiwanego skutku. Argumentacja apelującego odnośnie tego czy powódka skorzystała ze wszystkich przysługujących jej środków zaskarżenia, co w jego ocenie miałyby warunkować możliwość wystąpienia ze skargą o wznowienie postępowania, jest całkowicie chybiona. Artykuł 399 §1 kpc mówi o tym, że można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. W konsekwencji powołanego przepisu dopuszczalność skargi o wznowienie postępowania nie jest zależna od tego, w jakiej instancji zapadło orzeczenie kończące postępowanie, w szczególności zaś od wyczerpania toku instancji. Niezrozumiałym jest też powoływanie się przez skarżącego na brak wskazania przez pozwaną konkretnego przepisu, którego uchybienie skutkowało pozbawieniem możliwości jej działania – wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty. W myśl zasady iura novit curia, na pozwanej taki obowiązek nie ciążył. Odnosząc się natomiast do uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, wbrew wywodom apelacji Sąd Rejonowy wskazał z wyjaśnieniem podstawę prawną swojego rozstrzygnięcia tj. art. 401 pkt 2 kpc, podał także jego podstawę faktyczną. Zatem czynienie wyrokowi zarzutu obraży art. 328§2 kpc jest nie tylko nieskuteczne, ale i niezasadne. O tym, że skarga o wznowienie postępowania zostaje wniesiona w przepisany termin trzymiesięcznym decyduje moment dowiedzenia się przez skarżącego o podstawie wznowienia. Wbrew sugestiom skarżącego nie jest przy tym konieczne dowodowe wykazywanie tego momentu a jedynie jego uprawdopodobnienie. Pozwana wskazała, że o nakazie zapłaty dowiedziała się z zawiadomienia o wszczęciu egzekucji a na potwierdzenie swoich twierdzeń dołączyła poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię pisma komornika z dnia 10 lipca 2012 r. W tej sytuacji, wobec braku innych dowodów uznać należało, że termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania został zachowany albowiem złożona ona została 31 lipca 2012 r.

Mając powyższe względy na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację a o kosztach postępowania za drugą instancję orzekł na mocy art. 98§1 i 3 kpc w zw. z art. 6 pkt 3 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461).